

Een eeuw „Avicultura”

We hebben er geen diepgravend onderzoek naar gedaan, maar „Avicultura” zou wel eens het oudste (vak)blad van ons land kunnen zijn. Dit zou betekenen dat de voorlichting aan sportfokkers nog eerder gestalte heeft gekregen dan de vakvoorlichting aan beroepsbeoefenaren. Kennelijk was er dus honderd jaar geleden al sprake van informatiebehoefte bij de groep mensen, die zich bezighielden met het fokken en houden van kleinvee.

De omstandigheden, waaronder de mensen anno 1886 leefden, waren allesbehalve rooskleurig. In de industrie, waar de machines nog maar zeer ten dele het zware handwerk van de arbeiders hadden overgenomen, moest hard gewerkt worden voor een karig loon. Ook op het platteland waar de inkomsten voor een zeer belangrijk deel uit de landbouw moesten komen, was de toestand niet beter. Alom heerste er armoede. Uitzicht op betere tijden was er nauwelijks, althans zeker niet onder de arbeidende bevolking.

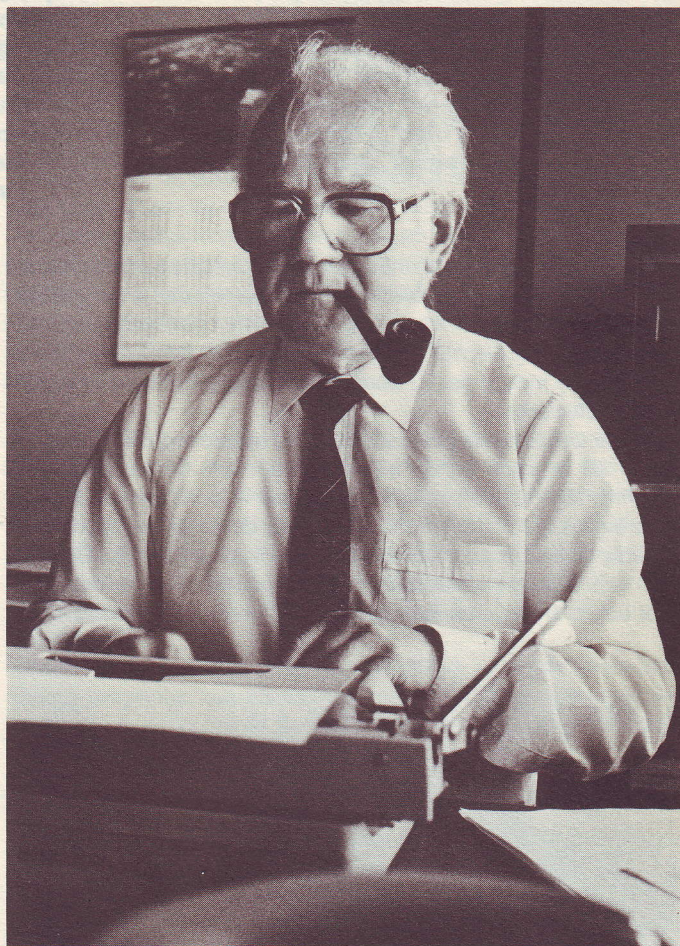
Om in die jaren op de markt te komen met een blad gericht op een in doorsnee weinig kapitaalkrachtige groep van hobbyisten was een gewaagde onderneming. Het initiatief tot het uitgeven van een blad „met uitsluitend stukken en advertenties de pluimveefokkerij betreffende” – zo staat het in het eerste nummer – kwam dan ook niet van een uitgever, maar van de „Nederlandsche Vereeniging Avicultura”, die in februari 1886 te Utrecht was opgericht. Het hoofdbestuur van deze vereniging, waarvan een zevental notabelen uit het hele land deel uitmaakte, kwam met uitgever Van Gorcum te Assen, die reeds het weekblad „Floralia” voor bloemen- en plantenliefhebbers uitgaf, overeen dat aan dit blad een afzonderlijk bijblad toegevoegd zou worden dat ten dienste van de vereniging „Avicultura” zou staan en dat tevens officieel orgaan van de vereniging zou worden.

Dit bijblad, dat op vrijdag 5 maart 1886 voor het eerst verscheen, kreeg dan ook de naam „Nederlandsche Avicultura” met als ondertitel „Gewijd aan de Hoenderfokkerij, Vogelteelt, Jacht en Visscherij”.

Het blad kreeg kennelijk van meet af aan de wind in de zeilen, want na twee jaar bereikte het al een oplage van 5000 exemplaren. En hoewel in 1889 de naam gewijzigd werd in „Avicultura” bleef het nog tot eind 1919 een bijblad van „Floralia”. Pas op 19 november 1919 verscheen het als zelfstandig blad. Ruim veertig jaar is „Avicultura” door de firma Van Gorcum uitgegeven. Daarna werd het medio 1928 overgenomen door Uitgeversmij. C. Misset te Doetinchem, die toen al naam in den lande had gekregen op het gebied van het uitgeven van vakbladen. Na de nodige ups en downs en tijdelijke combinaties met het eveneens door Misset uitgegeven vakblad „De Bedrijfspluimveehouder” werd „Avicultura” eind 1985 overgenomen door Kroon Uitgevers BV te Arnhem, een nog betrekkelijk nieuwe loot aan de stam van tijdschriftenuitgevers.

In 100 jaar maar drie!

Het feit, dat „Avicultura” enkele malen van uitgever wisselde en in combinaties verscheen met bladen als „De Bedrijfspluimveehouder” en later met „De Konijnenfokker” wijst er op, dat het blad meer met ideële doelstellingen dan met winstoogmerken werd uitgegeven. Misset, die zich in ruim 100

jaar ontwikkelde tot de grootste gespecialiseerde uitgeverij van vakbladen in Nederland heeft het blad 58 jaar lang met die instelling het licht doen zien. Juist in het kader van die specialisatie is het goed dat „Avicultura” nu in handen is van een uitgever die zich op het exploiteren van hobbybladen richt. In zo’n omgeving krijgt het blad de aandacht die het verdient en kan de redactie zich onbezorgd wijden aan haar taak: het geven van voorlichting aan een doelgroep, die zich niet om den brode, maar zuiver uit liefhebberij bezighoudt met het houden en fokken van dieren. Zou deze groep die informatie en vooral de via het blad gelegde contacten ontberen dan zou de Nederlandse sportfokkerij van kleindieren ondermijnd worden, zo niet ten dode zijn opgeschreven.

Gezien de groei die „Avicultura” dit jaar doormaakt beseffen de sportfokkers en kleindierenliefhebbers dat. De oplage zal echter nog verder moeten groeien; dat biedt de uitgever en de redactie de mogelijkheid om nog meer voor de lezers te doen. Er is aanleiding voor de verwachting dat „Avicultura” in dit jubileumjaar een fikse sprong vooruit zal maken. Dat zou het mooiste geschenk voor deze honderdjarige zijn.

J. C. WIJNROKS,
hoofdredacteur